

Szeniorok kirándulása Nógrádban

Szeptember nyolcadika az idei év sok más napjához hasonlóan borús hangulatban indult. A szeniorok kirándulásra gyülekező társasága reggel hét órára teljes létszámban várta a buszt, amely kis késéssel érkezett. Sofőrünk szerint a kijelölt busz légkondicionáló berendezése meghibásodott, ezért buszcserére volt szükség. Ennek hasznát nem volt alkalmunk élvezni, mivel alig indultunk el, eleredt az eső.

Emeletes buszunk dicséretére legyen mondva, hogy idén egyetlen jelentkezőt sem kellett helyhiány miatt elutasítanunk. Kényelmesen elfértünk benne, lehetőségünk volt a régi kollégákat megkeresni, hozzájuk ülni vagy a hangosító berendezésen keresztül mindenkihez egyszerre szólani. Salgótarjánt elhagyva így tett *Zelenka Tibor* tagtársunk is, aki a miocén vulkanizmus helyi látnivalóit ismertette.

Az *Ipolytarnóci Ősmaradványok Természetvédelmi Területére* szemerkélő esőben érkezünk. Gépkocsival utazó kollégáinkkal kiegészülve létszámunk 53 főre bővült. Több csoportra válva megcsodáltuk a külön épületben elhelyezett, műgyantával tartósított bükkábrányi mocsári ciprusok itt elhelyezett példányait, a fogadóépület „időspirál” fantáziavű kiállítását, és kávékat is elfogyasztottuk.

Az ipolytarnóci program csúcspontja a geológiai tanösvény bejárása volt. Túravezető mutatta be a Borókás patak mentén kialakított geológiai feltárásokat, a 20 millió éves sekély tengeri, majd édesvízi üledékeket és az ezeket elborító vulkáni tufaszórás megkövült emlékeit. A „Gyurtyánlóca” (azaz megkövesedett gyurtyánnak vélt ülőalkalmatosság) valójában egy közel száz méter magasságú óriásfenyő kidőlt és kovasavval átitatott maradványa, amelyet a patak eróziója tárt fel. Elfürészelve, megcsiszolva igen mutatós, ezért a környék kőfaragói előszeretettel vittek belőle sírkönek valót. Megmentett részeit ma épület védi.

Az egykori állatvilág feltárt élőhelyét két bemutatóterem védi. A homokos patakpartra járó állatok a vulkánkitörés előtt még el tudtak menekülni, ám lábuk nyomát a lehulló hamu máig megőrizte. Az egykori élővilág a távolabbi lelőhelyeken feltárt ősmaradványok alapján rekonstruálható. Lehetséges életmódjukat a szétszórt szemüveg segítségével látható, kiváló térhatású film mutatja be a nagyobbik, Tasnádi Kubacska Andrásról elnevezett csarnokban. Mint nagyszülők is értékeltük a látottakat: ide az unokákkal vissza kell jönni!

A kirándulás vidám résztvevői

Buszra szálltunk, és Gyöngyösoroszi felé folytattuk utunkat. Az egykori ércdúsító helyén itt működteti telephelyét vendéglátónk, a *BIOCENTRUM* (korábban *ELGOSCAR*) Kft. Délutáni úti célunk felé haladva *Nemesi László* beszélt a cég alapításának előzményeiről: az ELGI-ben kifejlesztett mérnök-geofizikai szondázó berendezésről, a szovjet csapatkivonás nullszaldós elszámolását megalapozó kárfelmérésről, valamint a környezeti károk felmérését és felszámolását végző csoport kényszerű távozásáról az Intézetből.

A cég alapítását, tevékenységét, mai törekvéseit *Magyar Balázs*, a Kft. egyik alapítója és vezetője ismertette velünk a gyöngyösoroszi telephelyen. Az időben erősen változó nagyságú rendelésállománnyal működő cég forgalma az elmúlt tíz évben egymilliárd forint körül ingadozott. Tavaly a jelentősen lecsökkent bevétel mellett is nyereségesen foglalkoztatta a nyolcvanfős dolgozói állományát. Büszkéek számos egyetemmel közösen végzett kutató és fejlesztő tevékenységükre, arra, hogy eredményeiket saját kiadványaikban (*Környezetvédelmi Füzetek*, *Biotechnológia*, *Környezetvédelem*) publikálják. Rendelkeznek az EMAS környezet-

védelmi vezetési és hitelesítési rendszer szerinti minősítéssel, több más díj mellett elnyerték a Környezetvédelmi Szolgáltatók és Gyártók Szövetsége által alapított „A környezet védelméért” kitüntetést.

A cég egyúttal gálánsan megvendégelt bennünket. *Bechler Gyuszi* csodálatos pörköltet készített, *Jánosi Mártiék* a konyhát vezették és felszolgáltak, *Magyar Balázs* borával koccintottunk. Délutánra elszálltak a felhők, kisütött a nap. Így jött borúra derű – virágos jókedvvel tekintettük meg a felújított épületeket: a munka- és hálószobákat, a műhelycsarnokokat, és végül megtaláltuk a főnök borának forrását, az egykori robbanóanyag-raktárból átalakított pincét. Nehéz volt elköszönni, mindig volt újabb és újabb kérdés és arra válasz.

Kedves ELGOSCAR! Köszönjük a szíveslátást, gratulálunk eredményeitekhez és további sikereket kívánunk!

A kirándulás résztvevői és a nótázásban elfáradt hangszálak bizonyítják, hogy ez a kirándulásunk különösen jól sikerült.

Rezessy Géza

Tisztelet az éveknek

Örömmel tapasztaljuk, hogy egyesületünk legaktívabb csoportja a Szeniorok szakosztálya. Érdeklődéssel figyelik a tudomány fejlődését, részt vesznek rendezvényeinken, találkozóinkon. Mindig lehet számítani a segítségükre, tapasztalatukra. Ezért nagyon fontos számunkra, hogy időn-

Köszöntjük:

90. születésnapja alkalmából:

Dankházi László gépipari technikust,

85. születésnapja alkalmából:

Nyitrai Tibor geofizikus mérnököt
Posgay Károly bányamérnököt

80. születésnapja alkalmából:

Czeglédi István karotázsmérnököt,
Molnár Károly geofizikus mérnököt
Morvai László kandidátust,
Pollhammer Manóné geofizikust,

75. születésnapja alkalmából:

Dikó Ferenc geológust,
Hursán László geofizikust,
Karas Gyuláné geofizikust,
Nagy Zoltánné geofizikust,
Paulik Dezső geofizikus mérnököt,
Sághy György geofizikus mérnököt,
Vida Zsolt geofizikus mérnököt,

ként köszöntsük őket, és különösen azokat, akik az évek számát illetően kerek évfordulóhoz érkeztek. Sok szeretettel kívánunk Mindannyiuknak további sok sikert, sok örömet, derűs, békés hétköznapiakat, jó egészséget és szép ünnepelést!

70. születésnapja alkalmából:

Albu István geofizikust,
Bella János geofizikust
Mártonné Szalay Emőke geológust,
Nyerges Lajos bányageológust,
Pap Sándor geológust
Ráner Géza bányageológust
Szabóné Czigony Ilona vegyész-mérnököt,
Verő László geofizikust.

Kérjük, erejükhöz mérten támogassák továbbra is a hazai geofizika ügyét.

A Magyar Geofizikusok Egyesülete nevében
Hegybíró Zsuzsanna